

Stopař Stopařům

15. ročník
2. číslo
2017/2018

Asociace turistických oddílů mládeže ČR
TOM 1918 Stopaři

říjen 2017

JSME HRDI, ŽE JSME TOMIČI

Hubertová

Podporují činnost oddílu.

BROŽKOVEC - NÁBYTEK
... pod svou práci se vždy rád podepíše.

Podzim začal již 22. září 2017

Léto a teplé dny vystřídal podzim a s ním přišlo sychravé počasí. Ze stromů opadávají listy.

I když to není tak úplně pravda. Roste u nás jeden listnatý strom a ten na podzim neopadá. Dokážete říci který a proč tomu tak je?

Vzduchem se nese vůně tlejícího listí, někdy je již cítit i zima. Ale zimu ve vzduchu ucítí jen opravdový pozorovatel přírody. V lese se to hemží zajímavým lidským druhem – víte kterým?

Než začnete přemýšlet a googlit odpovědi na mé otázky přečtěte si několik stránek našeho oddílového časopisu. Tento časopis se věnuje jedné mé vnuknuté myšlence. Není to myšlenka zas až tak nová. Věnoval jsem se jí již několikrát, ale chyběl zápal a chuť do její formulace na papír. Pokuste se zamyslet nad obsahem celého článku. Článek jsem nazval „Historie je bohatství“. Náš oddíl není bohatý hmotným majetkem nebo finanční stránkou. Oddílové bohatství je jeho minulost, každý člen, který se do této minulosti nějakým způsobem zapsal.

Oddíl je bohatý, jen se musíte podívat jinak než očima.

Červenáček

Hřebemarová!

Historie je bohatství

Pojďme spolu projít pomyslnou bránou spojující přítomnost s minulostí. Říká se, neohlížej se a jdi stále s hlavou vztyčenou a dívej se dopředu. Ano, ale kdo se nepodívá zpět, nic neví a nic nemá. A protože my máme kam se ohlížet, je tedy dobré se ohlédnout, abychom také věděli.

Náš turistický oddíl tu byl dříve, než se narodili dnešní členové tvořící velmi důležitou členskou základnu, na které dnes oddíl stojí. Oddíl Stopařů vznikl v roce 1985. Když jsem já (rozuměj Červenáček) vstupoval do oddílu, měl již bohatou minulost.

Představme si rozjetý vlak, který během své jízdy na každé své zastávce nabere několik nových pasažérů, tedy členů, a na těchto zastávkách také spousty členů nechá. Když do takového vlaku nastoupíte, nelze říci, kam vlak jede, co vše se cestou tímto vlakem naučíte, co zažijete a kolik poznáte nových kamarádů. Musíte se posadit a nechat se vézt. Po několika projetých stanicích je zbabělé říci: „Mně se to nelíbí, mě to tu nebaví“. Pokud se někomu něco nelíbí, musí vydržet, musí něco udělat pro to, aby se to změnilo, a měl by nejdříve projít celým vlakem, aby mohl kritizovat. Projít vlakem je myšleno zažít spousty dobrodružství, hodně se naučit a nakonec umět vše také předat opět těm mladším.

Já osobně vydržel a tím vlakem prošel. Věřte, že cesta byla dlouhá a strastiplná. Jednoho dne jsem dokonce byl vyzván, abych vstoupil do mašiny. Výzvu jsem přijal a od té doby jsem také vlakvedoucím. Bohužel i po té co jsem vstoupil do mašiny, musím se vracet zpět, neboť k našemu pomyslnému vlaku jsou připojovány nové neprozkoumané vagóny.

Jednoho dne nastoupila do našeho vlaku Vendulka Brožkovcová. Tenkrát velmi výrazné ukňourané dítě. Nedalo se moc soudit, kolik stanic s námi naším pomyslným vlakem pojede. A rok na to nastoupila do vlaku Verča Hrebenarová. Tenkrát nemluvná, ale učenlivá a pozorná nová členka. Vždy, když přijde nový člen, nelze říci, jak dlouho členem zůstane.

Ale tenkrát s jejich příchodem se začala psát velmi důležitá část historie oddílu.

A právě o tom Vám chci vyprávět. Tak si udělejte kávu nebo čaj a hezky se posad'te a pojd'me se trochu ohlédnout do historie, ať poznáte trochu toho oddílového bohatství. Ať také víte, co to je ta oddílová hrdost.

Tehdy se psal rok 2011. Bylo září a mezi novými členy se objevuje Vendulka.

Psal jsem velmi výrazná ukňouraná – nebylo to myšleno zle ani hanlivě. Prostě jsme turistický oddíl a tak jsme chodili a chodili a Vendulce se chodit nechtělo.

Ale dali jsme tomu čas a zvládla ukočirovat své nechodivé nohy.

Na této fotce vidíme Vendulku s úplně prvním opečeným buřtem na oddílové akci – tenkrát v Osadě Havranů.

A tak Vendulka začala psát svůj příběh.

Ve stejném roce co byla Vendulka přijata do oddílu, se odehrálo v klubovně několik změn. Klubovna byla vymalována ze zašlé bílé na svítivě zelenou. A v září dostala zvenčí u verandy nový kabát a také nové balkónové dveře.

Na schůzkách se tehdy aktivně podílely Martina a Renča. Oddíl byl smíšený – tedy kluci i holky různého věku – a nebyly v oddíle žádné

družiny. Nee že by oddíl nikdy nebyl rozdělen do družin. Takové pokusy tu byly, ale družiny se po nějakém čase rozpadly, neboť se opět oddílem prohnala vichřice a členové se rozprchli. Nebylo tedy co dělit do družin. Také já měl nemalou část nechtěné zásluhy na jejich konci, neboť jsem udělal při jejich uvádění v život několik drobných chyb. Ale bez chyb by to prostě nešlo.

Vendulka se pomalu seznamovala s oddílovým životem s jeho tradicemi i zvyklostmi, vyzkoušela si několik výprav a také tábory – jarní i letní.

Musela se také naučit spousty nových věcí – uzle, ohně, turistické značky aj.

Vendulka zažila dobu, kdy si ještě členové na tábor brali bagáž s sebou do vlaku a celou cestu na tábor se na přestupech o své věci museli starat sami.

Jako malá si také vyzkoušela, jaké to je rozdělat oheň – také se jí to už tenkrát dařilo, nee tedy na poprvé, ale snaha se cení ze všeho nejvíce.

A přišlo září roku 2012.

V oddíle se objevuje nová členka Verča. Psal jsem tichá a učenlivá. Ano tichá, neboť se snažila vypořádat nové prostředí. Verča k nám přišla z jiného dětského oddílu a tak porovnávala naši oddílovou činnost s oddílem, ze kterého přišla. Pro Verču byl vstup do oddílové

činnosti značně jednodušší, neboť pro ni některá témata nebyla neznámá a ráda přijímala vše, co jsme tenkrát v oddíle měli nastavené.

Na fotografii vpravo též zahajuje své členství v oddíle na výpravě opečení burta. Už tehdy po boku své dnešní kolegyně Vendulky.

A tak již společně objevovaly taje našeho oddílu. Vendulka měla již roční náskok, ale ten Verča pomalu snižovala, neboť brzy byla nápomocná při oddílové činnosti. Samozřejmě v rámci svých možností.

Verča již na svém prvním táboře aktivně pomáhala v kuchyni a nebála se míchat vařící se hrášek na rizoto.

Také si prošla zkouškou, neboť si na letním táboře zkusila vojenskou sprchu pod modrou oblohou.

Verča i Vendulka byly u toho, když se v oddílové činnosti objevily Hravé krabice, když se zkoumaly Vodní hrátky na Opárenském mlýně a také

zanechaly část svého pracovního nasazení na nejedné brigádě na výše zmiňovaném Opárenském mlýně, ale také na brigádách konajících se v klubovně. Obě si tak trochu zazedničily, když se dodělávala fasáda na klubovně. A jiné....

Je tedy zřejmé, že za těch několik let již v oddíle zažily hodně. Nebudu se rozepisovat o jednotlivých výpravách, to bychom tu byli dlouho. Spíše se podíváme na začátek jejich zapojení se do oddílového systému.

Abychom se mohli podívat na jejich začátek, musíme se krátce zastavit u mého začátku a průběhu mé činnosti v oddíle.

Měl jsem tenkrát načteno pár knih od p. Foglara a měl jsem chuť něco podobného zažít. Nebylo to tak jednoduché, jak jsem si myslel. Přijít do oddílu a chtít zažívat dobrodružství bez vlastního přičinění nejde. A hlavně nemůžete chtít prožívat zajímavé události bez toho, aniž byste uměli několik důležitých dovedností, to je také hloupá myšlenka.

Muselo se tedy někde něco změnit. A změnilo se. Vzhledem ke svému věku jsem byl tenkrát vyslán bývalým vedoucím Miroslavem Kašparem na školení instruktorů. Měl jsem být ten, co aktivně bude přispívat svým jednáním k činnosti oddílu. Na školení nám tenkrát náš školitel – Jiří Grosman – a Míra položili otázku: „Jaký by měl být vedoucí?“ Řeknete si jednoduchá otázka a ještě jednodušší odpověď. Není to tak.

Abych dokázal odpovědět, řekl jsem si, že se musím vedoucím stát. Věřte, že to není jednoduchá a krátká cesta.

Abych naplnil své touhy po dobrodružství a oddílovém životě bylo nutné začít vytvářet systém oddílové činnosti. Nic nevymyslíte a nic neuvedete v život pokud nebudete své nápady zkoušet a během zkoušení dělat spousty chyb. První důležitá věc byla se vše naučit. Učil jsem se tím, že jsem vše prožíval a zároveň své poznatky předával dál.

Již jako mladý vedoucí jsem chtěl, aby oddíl měl dvě družiny. Ale na dvě družiny je potřeba mít zkušenosti, členy a hlavně někoho dalšího, kdo každou družinu povede. K velké členské základně je potřeba mít oddílové tradice a zvyklosti, které budou držet členy pohromadě. Velká členská základna zajišťuje v oddíle růst nových vedoucích. Zkušenosti člena a následně vedoucího nezískáte za rok. Budoucí vedoucí potřebuje příležitost k učení se a získávání dovedností, které jej dovedou k rozhodnosti, spravedlivosti a vytvoření si pevné osobnosti vedoucího. Tradice a zvyklosti potřebují každoroční opakování a připomínání.

A tak jsem vytvářel systém činnosti, učil jsem se a dělal spousty chyb.

Oddíl vyrostl, zvětšila se členská základna a nakonec jsme získali i větší klubovnu. Vše kráčelo správným směrem. Ale problém byl v tom, že jsem si chtěl vše vymyslet sám. Nikdy jsem jako vedoucí neopisoval z příruček a slepě nenásledoval cestu jiného vedoucího nebo názory pedagogů. Příručky jsem četl hodně, neříkám že ne. Četl jsem spousty publikací o vedení dětského kolektivu v oddílech. Ze všech těchto publikací jsem získal potřebné informace, které však bylo nutné prověřit v praxi. Dokázat je použít v našem oddíle.

Ale pořád je tu ten čas. Činnost oddílu nejde zastavit, stejně jako nezastavíte rozjetý vlak.

Již tenkrát v oddíle bylo pravidlo: „Instruktorem se může stát člen oddílu po dovršení patnáctého roku věku a měl by být minimálně rok členem oddílu. Po té se z instruktora stává vedoucí.“

Člen, který vydržel do svých patnácti let a najednou po něm chcete plnění povinností. Hroznej strašák! Z nic nedělajícího člena chcete rázem udělat aktivního člena. Blbost. Docházka takového člena pomalu a jistě kráčí do ztracena a pak tu najednou není. Kam šel? Tam, kde se po něm nic nechce. A pokud přeci jen neuteče, trvá dalších pár let než začne být plnohodnotným pomocníkem v oddílové činnosti, ale to z takového člena již potřebujete mít vedoucího.

Tato zkušenost stála opět několik let a další generaci vedoucích.

A tak jsem se tenkrát ohlédl a vrátil jsem se zpět na začátek. Prošel jsem celé to oddílové bohatství, které jsem za ta léta nasbíral a v dosavadním oddílovém systému udělal změnu.

Dlouhá léta jsme jezdili na tábory do chalup. Důvodů bylo mnoho. Členové jezdící na tábory neměli potřebné dovednosti, byli většinou v oddíle krátkou dobu a byli mladí. Jednodušší bylo mít je pod jednou střechou, pod kterou se dali všichni ukrýt při nepřízni počasí. Pod takovou střechou je sucho a teplo. A co bylo nejdůležitější, chalupa se v noci dala zamknout.

Ale se vstupem holek do oddílu přišla i generace členů, kteří v oddíle vydrželi dva a více let. Bylo na čase změnit táborové prostory a přesunout se z chalupy na louku.

Aby se dala zařídit znalost potřebných dovedností, zvyklostí a tradic bylo nutné začít uskutečňovat větší množství výprav, a to hlavně víkendových. Neboť jedině na výpravách, na kterých se spí, se členové mohou vše potřebné

naučit. Na takové víkendovce máte dostatek času, který můžete věnovat prckům. A také je na takové akci dostatek času, který mohou prckové věnovat raubíření, které je dovede k dovednostem. Čas, který prckové stráví spolu na víkendovkách je velmi důležitý pro chod zdravého oddílu.

Pravidelná docházka na schůzky a zúčastňování se výprav vede člena k potřebným dovednostem, které uplatní na táborech.

A tak jsme se tenkrát vydali na náš první tábor v Čachnově. Tábor na louce v chatkách, ležící na hranici lesa, a na okolních pastvinách pasoucí se krávy. Na tomto táboře se členové poprvé setkali s nočními hlídkami a hlavně s funkcí vedoucího dne. Funkci vedoucího dne mohl zastávat táborník ve věku deseti a více let. Táborník zastávající funkci vedoucího dne se staral o dodržování režimu dne a měl na starosti dopolední program. Prckové se tímto seznámili s povinnostmi a důležitostí této funkce. Již na předešlých táborech byli seznamováni s činností v kuchyni při přípravě jídla. Neboť, když vyrostou, nebudou překvapení, co se vše v kuchyni musí, když se kouzlí. I ten nejmladší šestiletý táborník musí být seznámen a uveden do tajů kouzel při přípravě stravy na táboře.

Na tomto táboře jsme tenkrát hráli hru s názvem „Mraveniště“. Tato hra měla členům přiblížit život mravenců, ale hlavním cílem bylo přenesení života mravenčího společenství na náš oddíl, neboť se tento systém tomu našemu oddílovému velmi podobá.

Funkce vedoucího dne tenkrát vznikla z vedoucího oddílové schůzky. Členové si tenkrát před táborem předávali vedení programu schůzek. Po táboře se tento systém pomalu upravil a již vedením schůzky byli pověřováni jen vybraní členové a později se již střídali jen Verča s Vendulkou. Tehdy došlo na postupné rozdělení členské základny na dvě družiny. Verča s Vendulkou začaly pomalu sbírat své zkušenosti – své bohatství. Aby jejich samostatná činnost byla tenkrát podpořena, byla z chodby vytvořena malá klubovnička. Tu si holky samy daly dohromady.

Holky nejenže přebíraly vedení schůzek, ale postupně jim byly předány veškeré důležité informace ze zákulisí této činnosti.

Pomalými krůčky si holky dokázaly připravit plnohodnotný program na schůzkách. Dokáží převzít vedení programu na výpravách a co je důležité, dnes již dokáží zastat funkci vedoucího družiny na táboře.

I členové oddílu v družinách dostali větší prostor k získávání dovedností.

Veškeré tyto změny vedly k jedinému: „Letošní letní tábor byl nejlepším táborem za posledních deset let.“ Tento úspěch je ale zásluhou celých těch deseti let.

Vraťme se zpět k holkám. Verče ani Vendulce nebylo ještě patnáct let. Ale již dnes strčí do kapsy kdejakého patnáctiletého. Mají to, co ostatním chybí – mají své draze a těžce získané bohatství ve formě zkušeností.

Zeptáte-li se jich na činnost oddílu, budou Vám umět svými slovy vše říci. Jistě nenazvou tradici tradicí nebo zvyklost zvyklostí, ale uslyšíte, že každý rok jezdíme na akci do Berouna, že každý rok pořádáme Kastelánův pochod a nebo adventní neděle v klubovně aj.

Holky moc dobře znají činnost oddílu, aniž by si to uvědomovaly, vědí, jak já bych v dané situaci reagoval a právě tak podvědomě reagují také – po svém.

Jejich znalost oddílu a hodnotu jejich zkušeností mohu vyjádřit pár čísly:

Od vstupu Vendulky do oddílu, tedy od září roku 2011 do dnešního dne bylo uspořádáno 130 akcí (jednodenních výprav, víkendovek, brigád v klubovně a na Opárenském mlýně a také do tohoto čísla můžeme zahrnout jarní a letní tábory. Řeknete si: to jich moc tedy za těch šest let není! Ale je!!!

Holky se shodně +/- zúčastnily z tohoto počtu 80 akcí. Za nimi se s počtem 60 akcí schovává Matěj Hornof – aktuálně nastupující vedoucí, a ostatní členové jsou pod třiceti akcemi.

Holky vzhledem ke svému věku dělají a budou dělat spousty chyb, ale každou tu chybu potřebují ke svému osobnímu růstu. Je-li z jejich strany vydán nějaký pokyn či rozkaz, je to vlastně můj pokyn či rozkaz. Holky podvědomě kopírují to, co okoukaly ode mě. Musejí, jiný příklad po těch dlouhých šest let neměly. Má-li někdo nějaké pochybnosti o jejich rozhodnutích měl by tyto řešit se mnou a s nimi, neboť jinak k vysvětlení nebo k nápravě nedojde.

Ale vzhledem k jejich zkušenostem budu jejich rozhodnutí hájit a budu stát vždy za nimi. Stejně tak jako za každým jiným členem, který bude aktivně přispívat k oddílové činnosti.

Holky spolu s aktuálními členy tvoří budoucnost oddílu. A stane-li se, že odejdou a nebudou v oddíle dále činnými vedoucími, stejně jejich příběh a bohatství v oddíle zůstane.

Holky jsou důkazem toho, že pokud se členové aktivně zúčastňují oddílových schůzek, akcí i táborů, nese to své ovoce. Bez prcků se hodnota oddílu zvedat nebude. Bez aktivních členů nebude oddílová činnost úspěšná a viditelná. Bez chyb nebudou vedoucí.

Bez Vás nebude oddíl.

Podíváte-li se na oddíl jen zvenčí, nic neuvidíte. Budete-li brát oddíl jen jako zábavný kroužek, který zprostředkovává zábavu ve volném čase, opět nic neuvidíte. Pomeranč Vám taky nezachutná, pokud jej neoloupete, dárek moc radosti zabalený také neudělá.

Oddílové bohatství je otevřená truhla, do které je nutné nahlédnout.

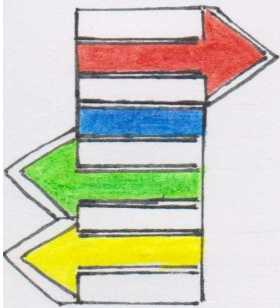
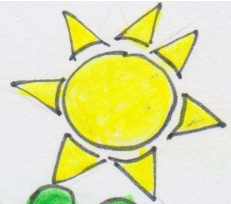
Co ten pomyslný rozjetý vlak? Jede dál. Bude nadále zastavovat a nabírat nové členy a někteří budou tento vlak zase opouštět. Ale co říká jeden z našich oddílových zákonů: „Stopař vždy vydrží.“ Tři slova skrývající hodnotu. Nesmí se při prvním znelíbení vzdát a odejít. Něco se ti nelíbí, tak udělej něco pro to, aby se to změnilo. Nebud' jen ten kdo přijímá, ale pokus se i dávat.

Oddílová činnost bude tak pestrá, jak velká bude účast členů na oddílových aktivitách.

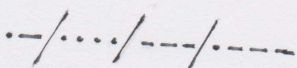
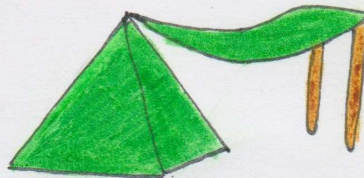
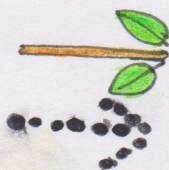
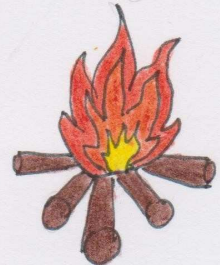
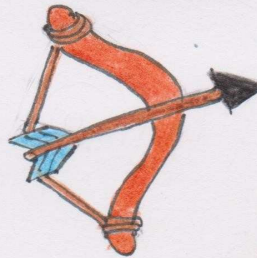
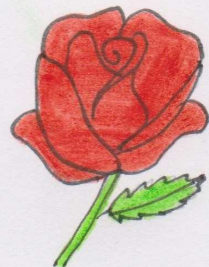
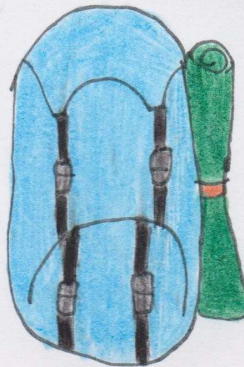
...

TABORNICKÉ DOVEDNOSTI

- UZLOVANÍ
- ORIENTACE
- ŠIFROVÁNÍ
- TURISTIKA
- STOPOVÁNÍ
- OHĚŇ
- PŘÍSTRĚŠKY
- SOUHVĚZDÍ
- ZVÍŘATA
- ROSTLINY
- STŘELBA
- PRÁCE S NÁSTROJI
- ZNALOST VÝŠTROJE A VÝZBROJE
- POČASÍ
- PRUŽNOST TĚLA

Jarní a letní tábor 2018

Termíny, místa konání a poplatky na JT a LT 1018

Jarní tábor

termín:	neděle 4.3. - neděle 11.3. 2018
místo konání:	Desná u Tanvaldu
poplatek:	záloha 500,- doplatek 1400,-

Letní tábor

termín:	sobota 4.8. - sobota 18.8. 2018
místo konání:	Čachnov
poplatek:	záloha 1000,- doplatek 1900,-

Tábory se na těchto základnách konají z dobré zkušenosti.

Během října obdržíte přihlášku na jarní tábor 2018. Opět platí kdo dříve přijde a zaplatí zálohu, ten na tábor jede. Záloha bude muset být zaplacená do poloviny prosince. Po tomto termínu nezaručíme místo.

Přihlášku na letní tábor obdržíte zároveň se zaplacenou zálohou. Zálohu na letní tábor budeme vybírat od ledna do konce března. Pokud v březnu nebudete mít zaplacenou zálohu na LT může se státi, že po tomto termínu nebude místo.

Zálohou jsou hrazeny veškeré před táborové výdaje.

Poplatky za tábory se mohou změnit, ale v řádu stokorun, určitě ne více.

Oddílové kontakty

Hlavní vedoucí: Jiří Černer Červenáček 721 754 281
Studentská 1267
431 11 Jirkov

Zástupce hl. ved: Richard Švejkar Ríša

Rádkyně: Verča Hrebenarová

Vendulka Brožkovcová

Sídlo oddílu a poštovní adresa: Asociace turistických oddílů mládeže ČR
TOM č. 1918 Stopaři
Školní 1727
431 11 Jirkov

Číslo oddílového účtu: 162870877/0300

Oddílový časopis

Ročník XV. druhé vydání v oddílovém roce 2017/2018

autor: Červenáček
Foto: Členové oddílu
obrázky: web a členové
Hlavní ilustrátorka: Verča Hrebenarová

tel: **721 754 281**

email: cernerjiri@stopari-jirkov.cz

web: www.stopari-jirkov.cz

facebook: Stopaři Asociace TOM

13. - 15.10. 2017

V tomto termínu a na tomto místě se odehraje letošní poslední víkendovka, která se bude konat za hranicemi města Jirkova.

Tato výprava je velmi důležitá, neboť na ní záleží úspěch letošního roku. S tímto úspěchem, v horším případě neúspěchem, budeme následně vstupovat do nového roku 2018.

Jako vedoucí bych si přál, aby se této výpravy zúčastnilo co nejvíce prcků.

Poplatek: 500,-

Poplatkem se hradí doprava, ubytování a v sobotu oběd.

Jídlo na víkend si prckové opět musejí přivést z domova.

Podrobnosti o víkendovce dostanou prckové ve středu před odjezdem a také to bude pověšené na fb.

Prosím o přihlášení prcka do středy 11.10. 2017 Kdo do tohoto data nebude přihlášen nic se neděje, pojedete s námi také, když přijde. Hlášení na akci je jen z důvodu přibližného počtu osob.